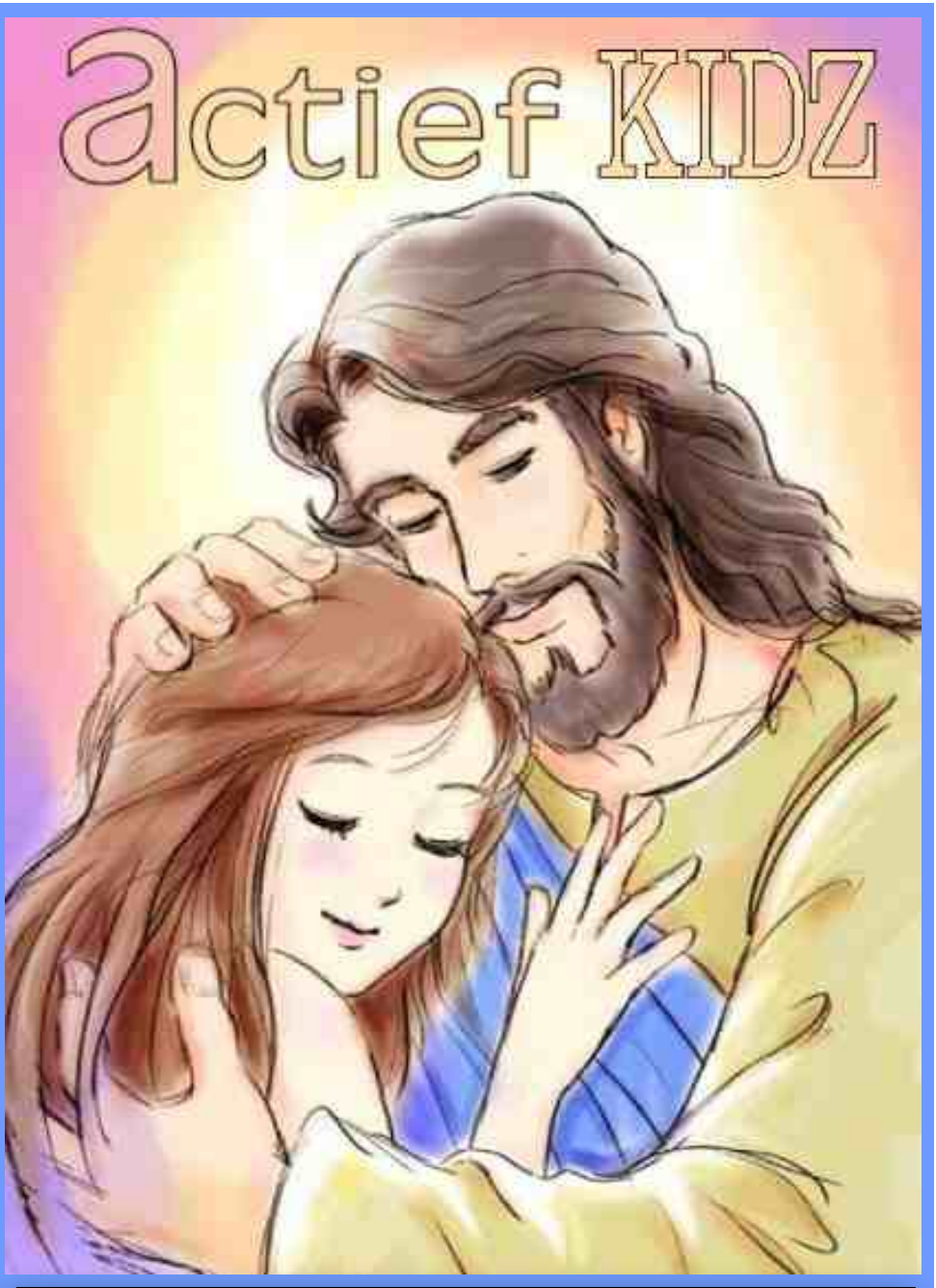

Ik laat je nooit alleen

Actief KIDZ

Dit is een uitgave van Actiefonline.

Voor meer informatie bezoek onze Website op:

www.actiefonline.org

of schrijf naar:

actiefkidz@gmail.com

Hoi...

Ik ben Annelies
en ze hebben mij gevraagd om iets aan het begin van dit blad op te schrijven, gewoon als introductie.
Dit blad is echt helemaal voor jou en wij hopen dat het heel vaak uit mag komen.
Het is de bedoeling dat het je helpt om Jezus beter te leren kennen.
Als je trouwens een idee hebt om het blad beter te maken, kun je altijd even een mailtje sturen.
Misschien plaatsen we je brief ook nog. Nou, dat was het dan. Ik wens jullie heel veel leesplezier en hoop jullie nog heel vaak te bezoeken. Dag hoor.

Het geluid in de nacht

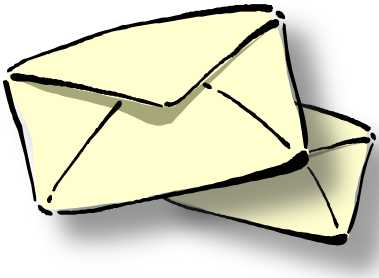

Het volgende verhaal is echt gebeurd en vond plaats in augustus 1939. Het gaat over een wonder dat Jezus deed voor een arme moeder en haar drie kinderen.

De moeder geloofde in Jezus en ze woonden bij Grootvader, maar dat was een harde man die niet in Jezus geloofde. Hij geloofde eigenlijk nergens in, maar dat weerhield de moeder en de kinderen er niet van om juist heel veel om Grootvader te geven. En hier begon het eigenlijk mee.
De moeder wilde namelijk met haar dochters naar een kamp gaan waar ze meer over Jezus konden leren, maar ze hadden geen geld om de trein te betalen, en hadden ook niets om hun levensonderhoud mee te bekostigen tijdens hun verblijf. Grootvader lachte hen uit. "Vergeet het maar, je hebt er de centen niet voor en dan houdt het gewoon op."

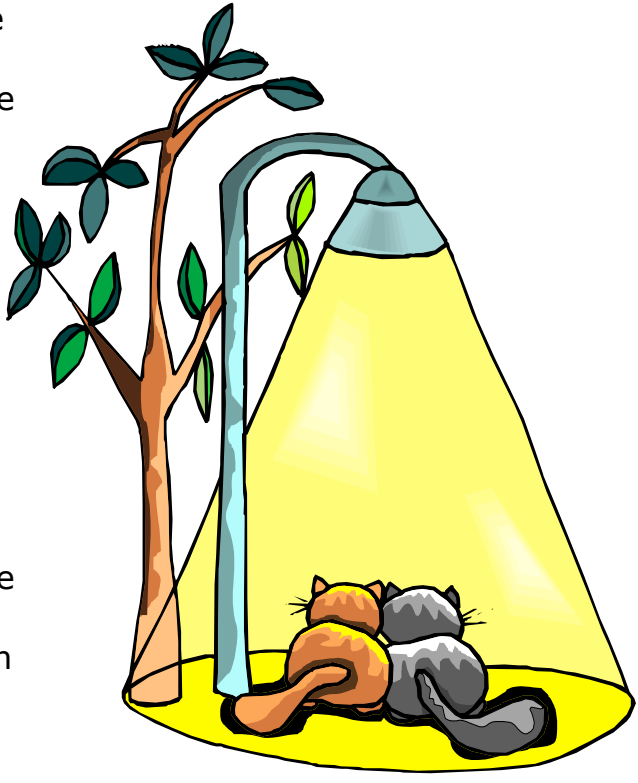

Maar de moeder was niet van plan om het idee zomaar uit haar hoofd te zetten. Nee, zij ging bidden. De meisjes gingen ook bidden. Zij gingen Jezus vragen om het hen mogelijk te maken om toch naar dat kamp te gaan. Maar de dag waarop het kamp zou beginnen kwam snel dichterbij. Voordat ze het wisten was het de laatste nacht voordat ze naar het kamp zouden vertrekken. Nog steeds hadden ze het geld niet en het leek er op dat ze nergens heen konden gaan.
"Ik zou er maar geen punt van maken," schamperde grootvader, "Jullie kunnen er niet heen. Vergeet het maar. Als God wil dat jullie gaan, zoals jullie beweren, waarom geeft Hij jullie dan geen teken?"
De moeder en de meisjes baden samen nog een laatste keer en gingen toen maar naar bed.
Al gauw sliepen ze als rozen. De uren verstreken. Als er nog iets ging gebeuren dan moest het wel heel snel gebeuren, anders zouden ze in de ochtend niet kunnen vertrekken. Ze hoopten nog steeds dat er iets zou gebeuren, want daar hadden ze tenslotte voor gebeden. En toen gebeurde er ook iets.
Om half vier in de ochtend werd een van de meisjes met een schok wakker. Dat was Dorien. Ze zat meteen recht overeind in bed.
Wat was dat? Ze hoorde een schrapend geluid buiten bij de voordeur. Haar zusjes werden ook wakker. Moeder zat ook opeens rechtop. Iedereen vroeg zich af wat dat geluid was. Het schrapende geluid hield maar aan en werd zelfs steeds luider.
Dorien en moeder kropen voorzichtig hun bed uit en slopen naar de deur. Ze waren best wel een beetje bang en baden dat Jezus hen zou beschermen. Toen deden ze de deur open. Ze tuurden naar buiten in het pikkedonker. Er stonden twee katjes aan het vliegengaas te krabben!

Dorien deed de gaasdeur open en zag tot haar verbazing dat er twee pakjes op de veranda lagen.
"Moeder," schreeuwde ze,
"Er ligt iets hier!"
Haar zusjes kwamen ook aanrennen en toen vonden ze naast de uitpuilende pakjes ook nog vier enveloppen. Alles werd natuurlijk direct open gemaakt.
In het eerste pakje zaten lunchpakketjes voor hun reis, keurig verpakt. In het andere pakje zat nog meer eten voor hun verblijf in het kamp. In de vier enveloppen zat geld voor moeder en alle drie de meisjes. Ze waren zo opgewonden dat ze de rest van die nacht geen oog meer dicht deden.
En de oude grootvader?
Die was stomverbaasd toen ze hem erover vertelden aan het ontbijt! Dat kon toch niet zomaar? Hij krabde zich eens goed achter de oren en was verder heel stilletjes.
Maar wie had de pakjes dan toch gestuurd? Dat wist niemand. Er zat echter een anoniem briefje in een van de pakjes, waarin stond:
"Dit komt van een vriend die jullie een goede reis wenst. Moge God over jullie waken en jullie verzorgen en jullie weer veilig terugbrengen. Dit is mijn gebed voor jullie."
Wie had dat briefje gestuurd? Ik denk dat het iemand was met een heel zacht hart, een van die lieve mensen die God af en toe gebruikt om de gebeden van Zijn kinderen te beantwoorden.

Bid en u zult ontvangen wat u bidt. Zoek en u zult vinden wat u zoekt.

Matthëus 7:7

De brievenbus

Is er iets leuks met je gebeurd, laat het ons weten. Of als je vragen hebt kun je ons ook schrijven.
Schrijf dan naar

actiefkids@gmail.com

Een goed idee...
Door Desiree Joy. (11 jaar)

Beste Actief. Mijn Vader had een idee om iets voor de buurt te doen toen het Valentijn was. De meeste buren zijn heel erg oud en wij besloten om kaarten voor ze te maken met koekjes. Wij maakten rode harten van karton en bakten koekjes in de vorm van een hart. Daar deden wij rode muisjes op en pakten alles in met plastic en papieren bordjes. Toen hebben ik en mijn broertje alles op een karretje gezet en hebben wij het bij iedereen afgegeven. Wij krijgen nu, maanden later nog steeds bedankjes van de mensen in de buurt. Dag hoor.

De fiets
Door Laura in Paraguay (6 jaar)

Hoi. Ik wilde jullie vertellen over een wondertje wat er voor mij is gebeurd. Ik wilde heel graag een fiets hebben, maar mijn ouders zeiden dat ze daar geen geld voor hadden. Maar mijn Mamma zei dat ik er misschien voor kon bidden en dat heb ik toen gedaan. Ik heb heel erg hard gebeden, maar er gebeurde niets. Ik dacht dat God mij niet hoorde en was erg verdrietig. Maar mijn Mamma zei dat God wel luisterde en ik op God moest blijven vertrouwen ook al krijg ik geen antwoord omdat God alles beter weet en ons altijd geeft wat goed voor ons is. Toen heb ik elke avond aan Jezus gevraagd om me daarmee te helpen. En vorige week belde mijn Tante aan. Ze had een kinderfiets bij zich en wist niet wat ze er mee moest doen. Die heeft ze aan mij gegeven en hij past precies.

In 20 minuten

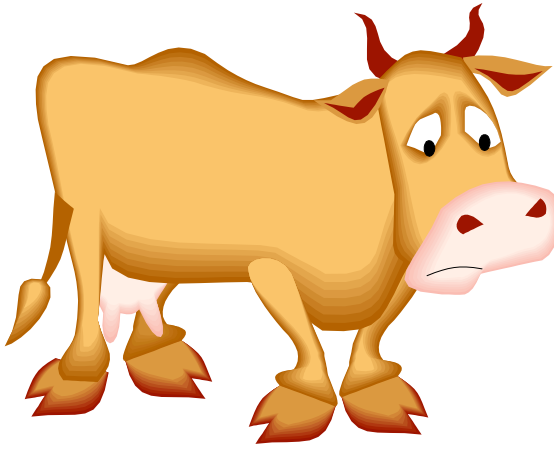

Thomas had een heel groot gezin. Vaak wist hij niet waar hij het geld vandaan moest halen om de week weer door te komen. Maar steeds als de nood het hoogst werd zond God weer licht in de duisternis. Zijn geloof in Jezus werd dan ook nooit teleurgesteld.
Op een keer had hij een grote som geld nodig om zijn belasting te betalen. Hij moest het geld op maandagmorgen hebben, anders zou het er slecht voor hem uit zien. Thomas had zoveel geld niet. Hij bleef maar nadenken over zijn probleem. Hoe kon hij al dat geld op maandagmorgen bij elkaar hebben? Het leek een onmogelijke opgave. Thomas had wat koeien. Hij moest er maar een verkopen, dan kon hij daar de schuld mee afbetalen.
Maar het probleem was, dat niemand koeien nodig had op dat moment. Er was al maanden niemand langs zijn boerderij gekomen om iets van hem te kopen en als hij de koe naar de markt zou brengen zou hij er maar heel weinig voor krijgen. Wat moest hij nou doen? Hij wist zeker dat de lieve Heer van wie hij zoveel hield, iets voor hem zou doen, maar hoe en wanneer, daar had hij geen idee van.
Het was al zondagmorgen en Thomas was vroeg in de weer met het melken van de koeien. Om zes uur was hij klaar en ging hij in zijn grote leunstoel zitten om uit te rusten en met de Heer over zijn probleem te praten. "Heer, het is vandaag de laatste dag dat ik iets bij elkaar kan brengen voor mijn belastingen. Helpt u me alstublieft." Toen sukkelde Thomas in slaap. Opeens werd hij met een schok wakker!

Er stond iemand op het raam te bonzen!
Thomas sprong uit zijn stoel en vroeg wie daar was en wat hij wilde. Hij was nog helemaal suf en had geen idee van de tijd. Hij dacht dat hij al uren geslapen had en dat het al maandag was.
"Het spijt me dat ik u stoor," zei zijn knecht, "maar er staat hier iemand die u wil spreken."
"Waar gaat het over?" vroeg Thomas.
"Hij wil een koe van u kopen," antwoordde de knecht.
Thomas stond al buiten. Daar stond een man die een paar kilometer verderop woonde en die hij weleens eerder had ontmoet.
"Het spijt me dat ik u zo vroeg in de ochtend stoor," zei de man, "maar ik heb nog een koe nodig voor een vracht die ik moet sturen. Ik heb gisteren de hele dag naar een koe gezocht, maar kon er geen vinden. Toen dacht ik aan u. Heeft u misschien een koe te koop? Ik heb er maar eentje nodig!"
"En of ik er een te koop heb," zei Thomas met een glimlach.
"Komt u maar eens kijken." Ze gingen samen naar de schuur. "Hoeveel vraagt u ervoor?" vroeg de man.
"Nou," zei Thomas een beetje aarzelend, "Ik weet niet wat de dagprijs is vandaag, maar ik weet wel hoeveel ik nodig heb."
Toen vertelde Thomas de man hoeveel geld hij nodig had.
Zonder een woord te zeggen, haalde de man zijn portefeuille tevoorschijn en gaf hem het bedrag waar hij om gevraagd had. Toen hij wegging, vroeg Thomas hem: "Hoe laat was het toen u het idee kreeg om naar mij toe te komen voor de koe?"
Om zes uur kreeg ik sterk het gevoel dat ik naar u toe moest gaan. Ik stapte meteen in mijn wagen en reed hierheen."
"Hoe laat is het nu dan?" vroeg Thomas, een beetje verbaasd.
"Het is twintig minuten over zes!", antwoordde de man.
"Wat een wonder!", zei Thomas. God had zijn gebed beantwoord op het moment dat hij bad en het had maar 20 minuten geduurd voordat het antwoord kwam!
God verhoort onze gebeden. Niet altijd zoals wij denken dat het moet, maar Hij luistert altijd. Je kunt ook in het boek Daniël in de Bijbel lezen hoe
Daniël bad tot God en ook verhoord werd, maar de engel deed er wel langer over dan 20 minuten. Daar duurde het 3 hele weken, maar het antwoord kwam ook. (Daniël 10:2,3,12,13.)

OM TE DOEN

Jezus loopt lover het water
Lees Matthëus 14:23-33

WIST JE DAT...?

Matthëus 14:25:
En in de vierde nachtwake kwam Jezus tot hen, en wandelde op de zee.In bijbeltijden was de nacht verdeeld in 4 delen. De vierde nachtwake was tussen 3 en 6 uur. De discipelen zaten dus uren lang in de storm

WAT STAAT HIER?

Uit Matthëus 14:26:

teh si ene kopos,
ne ez
renaw gnab

2 OUDE DAMETJES

Hallo Actief. Mijn moeder en ik kennen twee oude dames hier in Brazilië. Wij zeggen ze altijd goedemorgen, maar laatst huilde er eentje. Mijn moeder vroeg wat er aan de hand was en ze zei dat haar man gestorven was. Toen vroeg ik of ze ook in de hemel geloofde, maar dat wist ze niet zeker. Ze wilde er graag met ons over praten en tenslotte heb ik met haar gebeden. Toen ze weer wegliepen waren ze heel erg blij. Dag hoor.

Lucia 9 jaar

Tekenhoekje

Dit is een tekening die ik heb gemaakt van Jezus nadat we een TV programma over Hem zagen waarin werd bewezen dat Jezus waar is. Jezus staat op een rots en gaat naar de hemel.
Ik hoop dat u het mooi vindt.

Anna 8

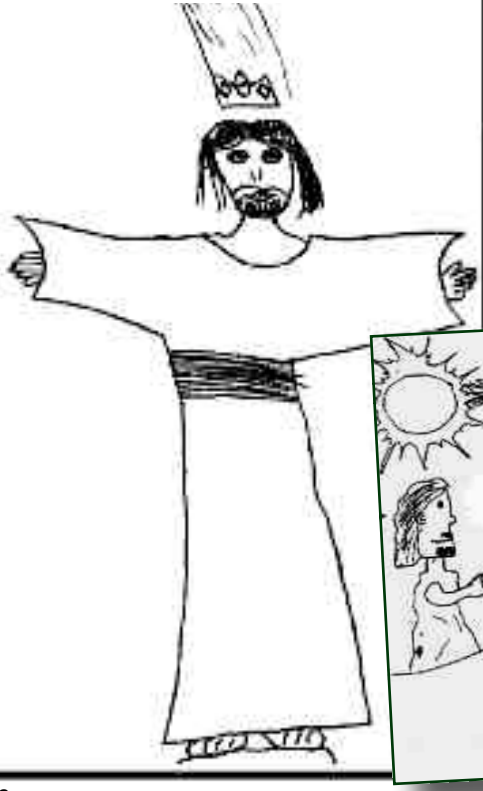

Door Heather en Olivia (10 en 12)

Getekend door Angla (10) Jezus roept Petrus.

WONDEREIEREN

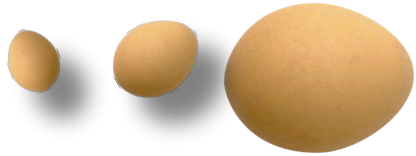

(Een waar gebeurd verhaal)

Tijdens de winter van 1940 zat mijn man, die huisschilder was, tijdelijk zonder werk vanwege het slechte weer, en de fabriek waar ik werkte was gesloten. We hadden geen cent.
Om de zaak nog erger te maken, had mijn dochter Rachel die toen 18 maanden was, juist longontsteking gekregen. De dokter had erop gestaan dat wij haar elke dag een gekookt ei gaven, maar zelfs daar hadden we geen geld voor.
"We kunnen toch bidden voor een ei!", stelde onze babysit voor. Ze was bij ons gebleven zonder betaald te worden want ze wilde ons niet in de steek laten. Dat moesten we dan maar doen dus knielden we samen neer en vroegen we de Heer om ons elke morgen een ei te geven zodat Rachel weer helemaal gezond kon worden. We legden het probleem in Zijn handen.
Rond 10 uur diezelfde ochtend hoorden we opeens een luid gekakel uit de heg voor ons huis komen. Daar, tussen de takken, zat een dikke vette kip. We hadden geen idee waar ze vandaan kwam. Terwijl we vol verbazing toekeken legde ze zowaar een mooi, groot, glanzend ei en stapte direct de weg weer op totdat ze uit het gezicht verdwenen was.
Wat een verrassing! We dankten God vanuit de grond van ons hart voor dat wonder. Vandaag hoefden wij ons in elk geval geen zorgen te maken over een ei.
Maar kun je je wel voorstellen hoe blij we waren toen we de kip de volgende morgen ook weer hoorden kakelen vanuit de heg? En de ochtend daarna, en de ochtend daarna ook weer! Meer dan een week lang kreeg Rachel elke dag een vers, gekookt ei! Het was echt ongelooflijk! Rachel werd alsmaar beter totdat ze helemaal genezen was. Het weer werd tenslotte ook weer beter en mijn man kon weer aan het werk.
Ik heb nog vaak voor het raam gezeten om te zien of die wonderbaarlijke, dikke kip nog langs zou komen, maar ik heb haar nooit meer gezien. Ze had haar taak volbracht en onze gebeden waren woord voor woord verhoord!

Waarom we in de naam

"Moeder," vroeg Anne, "waarom zeggen we aan het eind van onze gebeden vaak: in Jezus' Naam?"
Moeder keek nadenkend in de bruine ogen van haar dochtertje en zei toen: "Luister, ik zal je een verhaal vertellen. Dan begrijp je misschien beter wat het betekent om iets te doen in naam van iemand anders."

Er was eens een jongeman. Dat was George en George had een heel mooi paard. Het werd oorlog in zijn land en toen moest George bij het leger om soldaat te worden. Hij raakte gewond tijdens een verschrikkelijk gevecht. Zijn vriend Sam die hij in het leger had ontmoet, kroop naar de plaats waar George lag en sleepte hem naar een plek waar hij veilig kon liggen.
Maar George wist dat hij ging sterven, dus schreef hij op een papiertje: "Ik wil graag alles wat ik bezit aan mijn jongere broers en zusjes geven, maar mijn paard niet. Mijn paard geef ik aan mijn vriend Sam." Toen zette hij zijn handtekening onder het briefje en gaf het aan zijn vriend Sam.
En al snel daarna stierf George inderdaad. Toen de vreselijke oorlog voorbij was ging Sam weer naar huis.

van Jezus bidden

Zo gauw hij kon, ging hij op bezoek bij de ouders van George. Hij vertelde hen dat hij graag het paard van George zou willen hebben. Maar de vader
van George zei: "Ben je gek? Nee, het spijt me, maar dat kan ik echt niet doen. Ik wil het graag aan Georges broer geven." Toen liet Sam de vader het briefje zien dat George geschreven had. De vader zag het handschrift en de handtekening van zijn zoon en wist toen dat het de wens van zijn zoon was. Toen vond hij het helemaal niet erg meer om het paard aan Sam te geven.
"Nu begrijp ik het," zei Anne. "Toen de soldaat om het paard vroeg was er geen reden om hem dat paard te geven. Hij had er geen recht op. Maar toen hij erom vroeg in de naam van de zoon, toen kreeg hij het."
"Begrijp je nu beter waarom we bidden in de naam van Jezus? God heeft alles aan Zijn Zoon Jezus gegeven en Jezus wil ons alles geven wat we nodig hebben. Dus moeten we de Vader vragen om het ons te geven in Jezus' Naam. Als we iets in Jezus' Naam aan God vragen, dan kunnen we erop rekenen dat we het
zullen krijgen."
"Daar ken ik een Bijbelvers over," zei Anne. "Wat u ook zult vragen van de vader in Mijn naam, dat zal Hij u geven."
(Johannes 16:23b)

Toen hij erom vroeg in de naam van de zoon, kreeg hij het

Jezus helpt ons altijd!

"Ik heb helemaal geen zin om mijnheer Gromm te vertellen dat ik de ruit in zijn garage heb stukgemaakt," zei Piet kleintjes. "Hij wordt vast heel boos." Piet en zijn vriendje hadden stenen gegooid. Kijken wie het verste kan gooien. Maar Piet was zo enthousiast geworden dat zijn steen helemaal de verkeerde richting was opgegaan en met groot lawaai dwars door de garageruit van Mijnheer Gromm was gevlogen. Truitje, het zusje van Piet stond er bedremmeld bij te kijken. "Er zal wat voor je zwaaien," zei ze angstig. "Ik hoef niets te zeggen!" zei Piet hoopvol. "Als jullie tenminste je mond houden weet niemand verder wat er gebeurd is, want mijnheer Gromm heeft niets gezien!" Maar diep van binnen knaagde er toch een stemmetje in het hart van Piet. "Misschien weet Mijnheer Gromm niet wie de steen gegooid heeft, maar Jezus weet het natuurlijk wel. Die ziet alles. Maar ik kan het echt niet opbiechten. Mijnheer Gromm is toch al zo sikkeneurig. Hij wordt beslist heel erg boos.
"Misschien kun je aan Jezus vragen wat je moet doen!" stelde Truitje voor. "Pappa zegt dat we alles aan Hem kunnen vragen."
"Dat is waar," zei Piet. " Maar ik weet eigenlijk al wat ik moet doen. Jezus wil dat ik eerlijk de waarheid vertel en dat ik voor de gebroken ruit ga betalen. Maar dat durf ik niet."
" Nou dan kun je daar Jezus toch om hulp voor vragen?" zei Truitje weer.
Daar moest Piet even over nadenken, maar uiteindelijk leek hem dat inderdaad het beste.

Hij sloot zijn ogen en bad eenvoudig: "Lieve Jezus.
Ik zit in moeilijkheden en ik wilde U vragen of U mij kan helpen. Ik weet wel wat ik moet doen, maar dat durf ik eigenlijk niet. Kunt u mij alstublieft helpen? Amen.”
Toen Piet klaar was met bidden wist hij dat hij zijn angst moest overwinnen en naar Mijnheer Gromm moest stappen.
Mijnheer Gromm opende de zware houten deur met een grote zwaai en torende hoog boven Piet uit.
"Ik...eh...We...gooiden stenen en ik heb Uw garageruit stuk gegooid," stotterde Piet onzeker. "Het spijt me echt en ik zal er natuurlijk voor betalen!" Piet voelde dat er zelfs zweetdruppeltjes op zijn voorhoofd stonden. Hij schuifelde zenuwachtig met zijn schoenen terwijl hij naar een stukje steen op de grond staarde.
Maar het hoge woord was er uit.
"Kijk eens aan", sprak Mijnheer Gromm vriendelijk. Piet had een lawine van boze woorden verwacht, maar die kwam helemaal niet en hij keek voorzichtig omhoog naar het gezicht van de oude man.
Mijnheer Gromm vervolgde: "Dat is erg fijn van je, dat je dat zo eerlijk bekent. Toevallig komt de timmerman vandaag om nieuwe kozijnen te plaatsen. Ik zal hem dat ruitje meteen laten vervangen. Je kunt me later wel terug betalen als je het geld hebt."
Het was niet makkelijk geweest voor Piet, maar hij voelde zich zo blij en opgeruimd dat hij haast wel kon zingen. Hij bedankte Mijnheer Gromm en op weg naar huis bedankte hij samen met Truitje Jezus ook, want hij wist heel goed dat Jezus hem echt geholpen had om eerlijk te zijn en dat daarom alles zo goed was afgelopen.

De prins en de wonderkracht

Lang geleden woonden er eens een koning en een koningin en hun zoon, de prins, in een land heel ver bij ons vandaan. O wat waren ze gelukkig. Ze woonden in een prachtig paleis met mooie tuinen en het leek wel alsof de zon er altijd scheen. De koning en de koningin hielden natuurlijk zielsveel van de prins en hij was op zijn beurt dol op zijn vader en moeder. Maar op zekere dag zat de koning peinzend voor zich uit te staren en de prins was bang dat de vader iets dwars zat. Toen hij de Vader er naar vroeg keek die hem liefdevol aan en zei: “Zoon, ik heb een heel belangrijke opdracht voor je. Iets wat alleen jij kunt doen.” “Natuurlijk,” zei de zoon direct. “Ik hou zo veel van U dat ik alles wil doen wat U van mij vraagt."

“Welnu,” sprak de Vader, “Aan de andere kant van de bergen, heel ver weg, is een dorp. De mensen zijn daar niet gelukkig. Ze zijn vaak boos en verdrietig en soms zelfs slecht. Ik zou graag willen dat jij er heen gaat om de liefde en de vreugde die wij hier samen in het paleis kennen aan hen te geven. Dan kunnen ze net zo gelukkig worden als wij en bij ons komen wonen.”

Dat had de prins niet verwacht. Hij was eerst nogal bedroefd want hij wilde het paleis waar hij zo gelukkig was, liever niet verlaten. Maar de vader beloofde hem dat hij niet altijd in het dorp hoefde te blijven en dat hij na een tijdje weer terug zou komen en dat hij dan nog gelukkiger zou zijn dan ze nu al waren.

“Dan ga ik er maar al te graag heen, Vader!”

en hij maakte zich klaar voor de lange reis.
Toen de prins klaar was om te gaan sloot de vader hem in zijn armen en zei:
“Voordat je gaat geef ik je een hele bijzondere gave. Ik geef je de kracht om de harten van de mensen te veranderen. En iedereen die deze kracht van jou ontvangt zal op zijn beurt in staat zijn om weer anderen te helpen.”
Toen legde hij zijn hand op het hart van de prins dat helemaal begon te gloeien van warmte en liefde.
En zo ging de prins dus op weg

naar het dorp, helemaal aan de andere kant van de bergen. Na een lange, vermoeiende tocht zag hij het dorp liggen. Een grote groep kinderen was op het veld aan het spelen en het leek alsof ze heel veel plezier hadden. Maar nadat hij een tijdje naar ze had gekeken en wat met ze gepraat had ontdekte hij dat ze diep van binnen bang waren.

Uiterlijk leken ze heel erg vrolijk te zijn, maar in hun harten waren ze heel erg bang en onzeker. De prins ging dus meteen aan de slag en riep zijn nieuwe vrienden bij elkaar en begon hen verhalen te vertellen over zijn vader en moeder en over het prachtige paleis waar hij woonde en over hoe fijn het daar wel was. Hij besloot zijn verhalen door te zeggen dat zij dat zelf allemaal mee konden maken.
Een paar kinderen geloofden er niets van en begonnen hard te lachen.

“Dat zuig je maar uit je duim,” zeiden ze spottend. Zoiets bestaat gewoon niet. Dat is onmogelijk en bovendien lijk je niet eens op een prins, want je ziet er net zo uit als wij.”
Ze begonnen de draak met de prins te steken en eentje begon zelfs met modder naar de prins te gooien.
Maar er waren ook kinderen die wel geloofden in wat de prins gezegd had. En ofschoon ze nog nooit een koning en een paleis gezien hadden geloofden ze in de verhalen van de prins.
Toen verzamelde de prins de kinderen die wel in hem geloofden en nadat hij hen dicht bij zich had geroepen legde hij hen een voor een zijn hand op het hart en zei: Mijn Vader heeft mij de kracht gegeven om jullie harten te veranderen. Ik geef je die kracht door mijn hand op jullie hart te leggen. Nu hebben jullie ook de kracht om andere mensen te helpen.
O wat waren die kinderen blij.
Hun harten gloeiden helemaal van warmte en vreugde en de angst verdween uit hun hart als sneeuw voor de zon.
Dankzij de woorden van hun nieuwe vriend wilden ze graag aardig zijn en andere mensen blij maken.
En zo trok de prins door het dorp en vertelde hij overal zijn verhalen en waar hij maar kon gaf hij zijn speciale kracht aan de mensen.

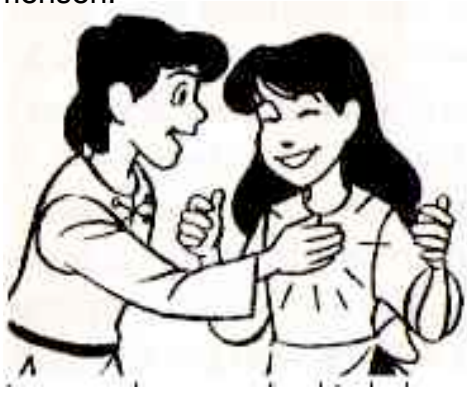

Maar de tijd brak aan waarop de jonge prins weer naar het paleis moest terugkeren en hij riep iedereen die zijn woorden had geloofd nog voor een laatste keer bij zich en zei: “Ga overal naar toe en vertel het verhaal van de koning en zijn zoon aan iedereen die het maar horen wil en vertel hen dat als zij de kracht van mijn vader ook ontvangen, zij in het paleis mogen wonen.”
Toen was het werk gedaan en vertrok de prins weer naar het

paleis en zijn vrienden begonnen de verhalen over de koning, de koningin, de prins en het paleis overal te vertellen en heel veel mensen ontvingen de warme kracht van de vader.
En jij? Wil jij de kracht van de vader ook ontvangen, de kracht van Gods liefde? God is de vader en de prins is Zijn zoon Jezus. Het paleis is de hemel.
God houdt van jou en door in de woorden van Zijn zoon Jezus te geloven kunnen wij Zijn liefde ontvangen. Als jij dat wilt kun je Gods kracht ook ontvangen door vanuit je hart tot God, de Koning te spreken:

Lieve God, Ik geloof dat U Uw Zoon Jezus naar ons toe hebt gestuurd. Ik ontvang Hem. Ik wil graag voor altijd bij U wonen in Uw hemelse paleis. Vergeeft U mij voor alles wat ik verkeerd gedaan heb en helpt U mij om Uw liefde ook aan anderen te laten zien. Amen.

Wat staat hier?

De waterval van Mijn liefde

God houdt zoveel van ons allemaal! Zijn liefde reikt verder dan de hoogste bergtoppen, is dieper dan de diepste oceaan en vult zelfs de verste uithoek van ons universum. Eigenlijk willen God en zijn Zoon Jezus niets liever dan ons omringen met hun kracht, schoonheid en liefde. Spring daarom maar met ons mee in het water en laat je verfrissen door de waterval van Zijn liefde.

Mijn liefde is als een waterval. Die stroomt en stroomt en er is altijd meer water. Er is niets wat je kunt doen waardoor je Mijn liefde zult verliezen. Als je dus nog niet aan het zwemmen bent in Mijn liefde dan zou Ik zeggen: "Probeer het maar! Duik er maar in en geniet van het water, Dan zul je het zelf ook ontdekken. Veel plezier!

Bijbels Menu voor de peuters

Gods Woord is waar

Johannes 17:17

Mijn liefde voor jou.

Een boodschap van Jezus.

Wist je wel dat Ik de maan en alle sterren in de lucht heb geplaatst zodat ze op jou konden schijnen en fonkelen en over je konden waken terwijl jij 's nachts aan het slapen bent. De maan en de sterren zijn er om jou te vertellen dat Ik van je hou en dat Ik er altijd ben. Ook al is het helemaal donker, toch kun je Mijn licht nog steeds zien.

Als jij je ogen dicht doet en gaat slapen, dan zal Ik over je waken en gaat de nacht weer snel voorbij. Als je je ogen weer open doet gluurt de zon al boven de horizon uit en is alles klaar voor een nieuwe blije dag!